

duplin, prirejati ptičicam umételjne luknje ali tružice, ki je ptičeje valilnice imenujemo. Da vidite tudi vi, kake so te valilnice, kaže vam denašnja podoba. Take valilnice imajo 4 do 6 iz deščic skupaj zbitih stranic in tla. Stranice so navadno po 30—40 *cm* visoke in kakih 12 *cm* široke ter imajo od zgoraj primerno strešico, da ne more dež v tako leseno tružico. Kaki dve tretjini na visoko ali pa še nekoliko više izreže se okrogla luknja, skozi katero ptičice noter in ven letajo, a pred luknjo se zabije kaka paličica, da se ptica ná-njo lahko usede.

Takih umeteljnih ptičjih valilnic se vidi prav veliko po gorenjem Avstrijskem, koder imajo pa tudi obilo dobrega in ukusnega sadja. Želeti bi bilo, da bi se take valilne tružice prirejale tudi po naših krajih in prav obilo nastavljale po sadonosnih drevesih, a to ne samó onod, koder je obilo sadnega drevja, nego povsod, koder delajo nadležne in kvarljive žuželke poljedelcem in gozdarjem škodo.

Ptice, ki si delajo posebno rade po takih tružicah gnezda, so: škvorec, sinice, bérnglez, čopasti vdód, ščinkovec in še mnogo dugih ptic. Budečerépke, muharčki in druge take ptice hodijo tudi rade v take valilnice, ki pa ne smejo imeti uhodnih lukenj, ampak pod strešico morajo biti odprte.

Naša koklja „kokodájs.“

Naša koklja „kokodájs,“
Vodi piške po dvorišči,
Razbrskava po smetišči;
Kadar najde zrnice,
„Kokodájs!“ oglási se.

Naša koklja „kokodájs“
Vodi piške okrog hiše,
Varno gleda — skrbno iše.
Če preblizu pridem nje,
„Kokodájs!“ oglási se.

Naša koklja „kokodájs,“
Pač nikomur ne zaupa,
Vsacega se ogne hrupa;
Psička, mačko zló črtí —
Kokodájs ju zapodí.

Naša koklja „kokodájs,“
Svoje mlade sréno ljubi,
Noč in dan se zá-nje trudi.
Kdor nje piščeta loví —
V glavo se mu zapodí.

Naša koklja „kokodájs,“
Jastreba od daleč sluti,
Piške skrije pod peruti,
Varno jih domóv speljá,
„Kokodájs,“ to dobro zná!

A. K. S.

